

Gudstjenester i Sct. Nicolai kirke

Søndag d. 4. juli kl. 10.00

5. søndag e. Trinitatis

Søndag d. 11. juli kl. 10.00

6. søndag e. Trinitatis

Søndag d. 18. juli kl. 11.30

7. søndag e. Trinitatis

Søndag d. 25. juli kl. 10.00

8. søndag e. Trinitatis

Søndag d. 1. august kl. 11.30

Hanne Wieland

9. søndag e. Trinitatis

Kontakt

Sognepræst Mette Jørgensen, mjoe@km.dk, tlf. 62 21 12 96

Kirkekontor og sognehus: Sct. Nicolai Kirkestræde 3

Kordegns Rikke Vibeke Birkeholm, ryb@km.dk, tlf. 62 21 28 54

Kirkekontorets åbningstider:

Tirsdag + fredag kl. 10.00 - 13.00

Der kan endvidere træffes aftale med kordegnen via ovenstående mail.

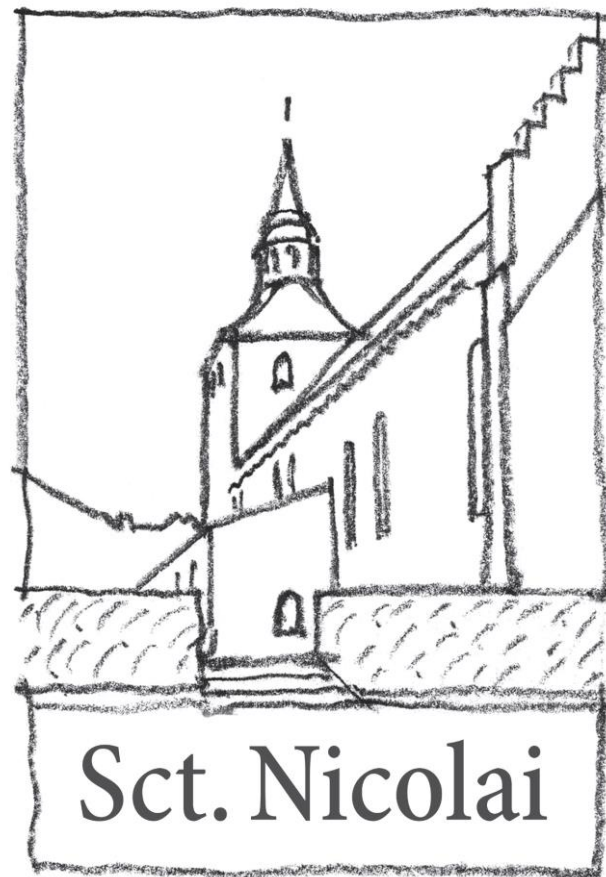
Hjemmeside: www.sct-nicolai-kirke.dk

Hold øje med evt. aflysninger og afvigelser fra programmet her.

Nyhedsbrev

Juli 2021

SVENDBORG

Nej til speed-dating med Gud

Hvordan følger folkekirkens gudstjeneste med tiden? Skal den følge med tiden? Skal det, der også kaldes liturgien, have nye regler og rammer?

For når nu nogle kirker rundt om i Danmark har så svært ved at tiltrække sine menigheder til at komme indenfor, så må det da skyldes, at der skal findes på noget nyt, noget spændende, noget kortere, noget mere hyggeligt, noget mindre alvorligt og noget, som engagerer mange flere end kirkens tjenere og præsten. Og så videre.

Her i foråret var der deadline på høringssvar til folkekirkens liturgi. Landets biskopper skal efter planen i foråret 2022 tage stilling til, om debatten giver belæg til at foretage konkrete ændringer af liturgien med magnetiske påhit til fremtidens gudstjenester.

Biskopperne fra Lolland-Falster og Aalborg foreslår blandt andet, at man kan lade sig inspirere af gudstjenester af en halv times varighed. Skidt med altergang eller prædiken. Hug en hæl – klip en tå! Hurtigt ind – hurtigt ud og uden så mange ritualer. En bøn, en tekst og et par salmer. Min sjæl, hvad vil du mere, synes at være logikken, som i forstemmende grad minder om besøgstats-ræset blandt kulturverdenens forskellige og omkapløbende institutioner.

Jeg siger nej tak til kvikservice i folkekirken. Ligesom jeg påskønner, at fotografering under dåb i min kirke ikke er tilladt, og at larmende børn (og forældre) henvises til legerummet i tilstødende lokaler, hvis højmesse bliver dem for lang.

Når jeg går i kirke om søndagen, gør jeg det for at glide ind i et særligt rum, der auditivt, visuelt og åndeligt adskiller sig fra alle andre rum. Et rum, hvor bøn, salmer, ord og gerne også nadveren vugger mig genkendeligt til at åbne sindet, så jeg enten fyldes eller tømmes. Hvad jeg nu har brug for, uden at jeg nødvendigvis ved det eller er gået efter det på forhånd.

Jeg afviser ikke, at den oplevelse kan slå ned i mig som et lyn et helt andet sted end i gudstjenesten. Det sker måske, hvis jeg hører et stykke musik, læser et rum, oplever en særlig passage i en opera, en ballet, en skov eller på vejen siddende i et tog. Gud er jo alle vegne. Men en gudstjeneste eller højmesse opsøger jeg netop, fordi jeg som kristen trænger til at komme ”hjem”.

Når jeg går i kirke, sker det ofte, at jeg bliver rørt. Og ramt. Nogle gange ligefrem rystet. Det sker, når vi beder Fadervor, eller når vi synger. Så smelter mine ellers tætte gummifuger mellem fortrængningernes planker af mere eller mindre bearbejdet livsmateriale.

Jeg skulle fylde godt 40 år, før jeg gav mig selv lov til at lade følelserne tage over, mens jeg sad på kirkebænken med salmebogen i hånden - og fandt til min flove overraskelse ud af, at det var helt okay. Ingen kiggede. Ingen undrede sig. Ingen kom med forsøg på at få mig til at holde op.

I gudstjenesten oplever jeg et rum, hvor jeg – åbenbart – kommer så hudløst tæt på dét, jeg i mit lille liv er både sorgfuld og magtesløs overfor samtidig med, at jeg også

henter al min styrke netop dér. Et rum, som på sin helt specielle måde er tredimensionelt udspændt mellem bygningens særlige typologi og arkitektur, mellem det særlige og overalt genkendeligt tilrettelagte forløb af bøn, tekstlæsning, salmesang, prædiken og nadver – og så den tredje dimension, der er noget mere flyvsk, fordi den handler om den særlige atmosfære eller stemning, der inviterer til individuel andagt eller nabo-gængældt inderlighed alene i kraft af den stille resonans, som mennesker i samme rum kan skabe.

Nu om dage er min kirkegang blevet moden, og som at gå den velkendte rute gennem landskabet, hvor kroppen godt véd, hvad den skal gøre, mens ånden får lov til at flyve frit og strække sine vinger i kirkens rum. Her genbesøger jeg min magtesløshed, mine sår og min taknemmelighed over, at netop i kraft af dem, er der kærlighed i mit liv.

Havde jeg lært det til smarte eksprestjenester, som bliver mere målt på antallet af deltagere end dén rørelse, den enkelte går videre i livet med? Det tror jeg personligt ikke på.

Lad os endelig have en uendelig samtale om folkekirkens liturgi. Den burde altid være på dagsordenen i alle Danmarks kirker og menighedsråd. Men jeg siger altså nej tak til speed-dating med Gud, Jesus og Helligånden om søndagen i kirketiden.

*Pernille Weiss, medlem af Europa-Parlamentet, Kr. Dagblad d. 1/6 - 2021
(forkortet debatindlæg)*

18. internationale Orgelfestival 2021

d. 4. - 8. august afholdes der 5 orgelkoncerter. Se programmet på hjemmesiden eller i folderen, der ligger i våbenhuset.

Nadverritualer: Når koret er tilstede ved gudstjenesten, benyttes nadverritual C som vanligt. Ellers benyttes som forsøg i denne periode ritual B. Ritualet er trykt på en seddel, der kan rekvireres hos kirketjeneren.

Nuværende retningslinjer:

Vi må stadig være max. 80 personer i Sct. Nicolai kirke, og der må synges! Kirkekontoret er fra d. 1. juli igen åbent tirsdag og fredag kl. 10-13.

NB: Kirken har ingen kirkekordegn mere, hvorfor ind- og udgangsbøn varetages af medlemmer af menigheden.